

Arrest

nr. 299 049 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Mongolische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U kwam in het jaar 2012 naar België waar u een eerste asielaanvraag indiende. U verklaarde toen de Mongoolse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Orkhan. In uw puberteit ontdekte u dat u zich meer tot jongens dan tot meisjes aangetrokken voelde. Op school werd u omwille uw seksuele geaardheid gepest en soms geslagen. Thuis werd u ook door uw vader geslagen waarop u de contacten met hem verbrak en naar Ulaan B.(...)r verhuisde. In Ulaan B.(...)r werd u lid van enkele "gay-

organisaties" die ondermeer cursussen, info-en ontmoetingsdagen voor homo's organiseerden. Op 26 december 2009 werd u door voorbijgangers geslagen omdat u met een vriend aan het knuffelen was. U diende een klacht in bij de politie, doch deze slaagde er niet in om de daders te vinden. Op een cursus van één van deze organisaties leerde u T.(...) kennen met wie u een relatie begon. Op 5 oktober 2011 ging u met T.(...) samenwonen. Op 9 juli 2011 waren T.(...) en u op vakantie naar Tuvanag. Terwijl jullie in het gras lagen werden jullie door vijf mannen aangevallen. U werd geslagen en verloor het bewustzijn. De mensen van het vakantieoord hadden ondertussen de politie verwittigd, waarop de politie van Tuvanag de vijf mannen arresteerde. Op 5 augustus moesten jullie zich terug aanmelden bij de politie van Tuvanag en daar werd u het voorstel gedaan om een minnelijke schikking te treffen en een schadevergoeding te krijgen of de zaak aanhangig te maken voor een rechtbank. U verkoos de minnelijke schikking en verkreeg 200.000 terug schadevergoeding. Na deze gebeurtenis leefde u in angst en durfde u niet meer met uw vriend hand-in-hand lopen op straat.

Uiteindelijk besloot u om in februari 2012 om Mongolië te verlaten. Via Rusland kwam u op 15 februari aan in België, waar u asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asiel aanvraag legt u de volgende documenten neer: documenten van de homo-groepen waarvan u lid en waarvoor u actief was, een oproepingsbrief van de politie na het incident van 5 oktober 2011 en foto's van u en uw vriend. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft uw aanvraag afgewezen op 24 december 2012, en u ging hiertegen niet in beroep. U woonde en werkte sindsdien illegaal in België. Omdat er tegenwoordig door de verhoogde terreurdreiging echter meer politiecontroles zijn, besloot u om op 19 april 2017 een nieuwe asielaanvraag te doen. U verklaart nu bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, op 19 april 2017, geboren te zijn in Binnen Mongolië in de Volksrepubliek China uit een Mongoolse vader en een Chinese moeder. U woonde tot uw vijfde levensjaar bij uw moeder, waarna uw vader u meenam naar Ulaanbaatar in Mongolië. Hier woonde u bij uw tante. Omdat u geen identiteitspapieren had, liep u geen school. Maar u deed in plaats daarvan het huishouden. In 2001 liep u weg van huis, en u was dakloos tot u met een vriend een kamer kon huren in 2004. U deed een aantal kleine jobs en bewoog u ook in het criminele milieu. Op 30 juni 2008 werd u door uw vriend M.(...) E.(...) gevraagd hem te ontmoeten. Hij nam u mee naar een samenkomst van oppositiepolitici, onder meer E.(...) van de Democratische Partij en J.(...) van de Republikeinse partij. Ze droegen u op om tegen betaling een manifestatie samen te roepen de dag daarop om te protesteren tegen de uitslag van de parlementsverkiezingen van dat jaar, wat u ook deed. Tijdens de daaropvolgende manifestatie heeft u E.(...) stenen, aanstekers en wodka zien doen uitdelen aan de manifestanten. De manifestatie liep uit de hand, en het hoofdkwartier van de regeringspartij werd in brand gestoken. Hierop werd de noodtoestand uitgeroepen, en schoot de politie op de manifestanten, waarbij onder andere M.(...) E.(...) omkwam. U ging op de loop. De dag erna werd u gecontacteerd door een handlanger van E.(...), die u vroeg om onder te duiken in het provinciestadje Mörön weg van de hoofdstad, om de politie te vermijden. U leefde daar tot november 2011, maar kon er maar moeilijk werk vinden. Met de presidentsverkiezingen van 2013 in aantocht, besloot u dan maar om de ondertussen president geworden E.(...) te chanteren: u zou zijn rol bij de rellen van 2008 aan het licht brengen, tenzij hij u zou helpen om naar Europa te reizen. B.(...), de fixer van E.(...), bedreigde u hierop met de dood, maar u kreeg uiteindelijk toch wat u wou. Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten voor: een rijbewijs, een aantal foto's van u en uw overleden vriend, en prints van een aantal onlinepublicaties. Uw tweede asielaanvraag werd op 12 juni 2017 in overweging genomen door het CGVS. Uw aanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgewezen op 15 september 2017. De weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal werd op 18 mei 2015 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Zonder naar Mongolië te zijn teruggekeerd diende u op een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 29 januari 2019 nam het Commissariaat-generaal uw derde verzoek in overweging. U verklaarde in uw derde verzoek dat uw werkelijke naam niet T.(...) U.(...) is, maar wel B.(...) S.(...). U liet tevens optekenen dat u wel de Mongoolse nationaliteit bezit en wel degelijk over identiteitsdocumenten beschikt. Verder herhaalt u nog steeds dezelfde problemen die u bij uw tweede verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald. Voor het overige beroept u zich volledig op de problemen die uw echtgenote, B.(...) D.(...) aanhaalt. Ter ondersteuning van uw derde verzoek legt u een kopie van uw paspoort voor met daarop uw echte naam, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte en foto's over dezelfde betoging waarvan sprake in uw tweede verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Mongolië diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië alsnog dergelijk bedoelde vrees meen te moeten koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie over de Subsidiare Bescherming zou lopen.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u doorheen de volledige asielprocedure steeds heeft geprobeerd om intensief de Belgische autoriteiten te misleiden. In uw eerste verzoek liet u optekenen dat u omwille uw seksuele oriëntatie genoodzaakt werd om Mongolië te verlaten. Om daar in uw tweede verzoek op terug te komen en stelde dat u een cis-man bent doch u zou geboren zijn in Binnen Mongolië in de Volksrepubliek China uit een Mongoolse vader en een Chinese moeder. Bij uw derde verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u wel geboren bent in Mongolië en dat uw beide ouders ook Mongolen zijn. Ook gaf u toe dat u bij uw twee vorige verzoeken een valse naam heeft opgegeven.

Gezien het frauduleus karakter van uw opeenvolgende verklaringen doorheen gans de asielprocedure wordt de algemene geloofwaardigheid van om het even wat u in uw derde verzoek beweert, ernstig ondermijnd.

U stelde tevens dat u nog steeds problemen zou kennen met E.(...) ten gevolge van de betogingen die u in zijn opdracht in 2008 uit de hand liet lopen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit dezelfde asielmotieven zijn die u reeds bij uw tweede verzoek aanhaalde en die zowel door het Commissariaat-generaal als door de RvV ongeloofwaardig werden bestempeld. U legt in uw derde verzoek geen verklaringen af of documenten neer die deze ongeloofwaardigheid in positieve zin kan ombuigen.

Tot slot verklaarde u dat u bij een terugkeer naar Mongolië ook moeilijkheden zou ondervinden omwille van de problemen van uw echtgenote. In dit verband dient te worden opgemerkt dat in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote, B.(...) D.(...), het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing heeft genomen van het vluchtelingen en het Subsidiar beschermingsstatuut. De beslissing van uw echtgenote volgt hieronder :

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Mongolië diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals omschreven in de definitie over de Subsidiare Bescherming.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat uw vraag om internationale bescherming uiterst laattijdig is. Zo verklaarde u dat u reeds in 2010 in België aankwam en er pas in 2018 internationale bescherming aanvraag. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk een aanvraag doet om internationale bescherming te krijgen bij aankomst in het land waar die mogelijkheid wordt voorzien of een afdoende verklaring te geven waarom hij daartoe niet in staat was of nagelaten heeft dit te doen. U gevraagd waarom u pas in 2018 internationale bescherming aanvraag, antwoordde u dat u geen verstand had van wat asiel inhield (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Daartegenover staat dat u reeds in 2014 gehuwd bent met TojB.(...)r Unentgoo (o.v. 6.960.553) die reeds in 2012 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend,

waardoor uw argument dat u niet op de hoogte was wat asiel juist inhield niet kan worden weerhouden. Wanneer u met deze vaststelling werd geconfronteerd, stelde u plots dat uw man u wel op de hoogte heeft gebracht van de mogelijkheid om in België internationale bescherming aan te vragen maar dat u het niet aandurfde om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u blijkbaar jaren in de illegaliteit in België verkoos boven de mogelijkheid om via een aanvraag om internationale bescherming een verblijfstatuut in België te verkrijgen, ondermijnt in ernstige mate uw nood aan internationale bescherming.

Wat betreft uw aangehaalde problemen met N.(...) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Mongolië niet zou kunnen rekenen op een redelijke bescherming tegen de mishandelingen die u vanwege N.(...) moest ondergaan. U kon immers probleemloos klacht neerleggen bij de politie die daar ook telkens nota van nam en een proces verbaal opstelde. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat de politie geen verdere stappen zou ondernemen om u een redelijke bescherming te geven. Dat u in Mongolië geen redelijke bescherming zou kunnen krijgen wist u echter niet aannemelijk te maken. Aanvankelijk vertelde u dat u dacht dat de politie niet tegen hem zou durven op te treden om dan verder in het persoonlijk onderhoud te stellen dat de politie bij het horen van de naam van de beklaagde vertelde dat zij niets zouden doen en dat u uw problemen zelf diende op te lossen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). In de hypothese dat de lokale politie uw klacht niet ernstig zouden nemen en geen verdere stappen zouden ondernemen, dient te worden opgemerkt dat u ook geen advocaat heeft geraadpleegd die uw klacht eventueel op een hoger niveau zou kunnen aankaarten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt huishoudelijk geweld in Mongolië veelvuldig voorkomt en dat de autoriteiten ondertussen stappen heeft ondernomen om deze vorm van geweld aan te pakken. Een kwart van de gedetineerden zou volgens dezelfde informatie vastzitten voor feiten van huishoudelijk geweld. U verklaarde verder dat uw belager een machtig man en politicus was en dat u daarom geen redelijke bescherming zou kunnen verkrijgen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat N.(...) in 2020 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en voor twee jaar uit zijn openbare functies werd gezet. Hieruit blijkt dat N.(...) zeker niet onaantastbaar is in Mongolië. Verder heeft u zich ook nooit gewend tot vrouwenorganisaties in Mongolië die opkomen tegen huishoudelijk geweld. U verklaarde dat er destijds in Mongolië geen vrouwenorganisaties bestonden die zich met deze problematiek bezig hielden (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat er al sinds 1995 een NGO werd opgericht, namelijk "The National Center against Violence" (NCAV), dat zich als doel heeft gesteld om op te treden tegen huishoudelijk geweld tegen vrouwen en kinderen in Mongolië. Dat u daar als hoogopgeleid slachtoffer van huishoudelijk geweld niet op de hoogte was relateert op zijn minst de ernst van de door u ingeroepen vluchtmotieven. In het licht van bovenstaande vaststellingen zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen. Uw identiteitsdocumenten tonen uw identiteit aan die niet door het Commissariaat-generaal wordt betwist, het proces verbaal toont aan dat u zich tot de politie heeft gewend maar levert geenszins een bewijs dat u een redelijke bescherming wordt ontzegd. De foto's van uw verwondingen tonen aan dat u verwondingen heeft opgelopen maar geven geen uitsluitsel op welke manier en in welke omstandigheden u die opliep. Wat betreft de verklaring van de sjamaan moet worden opgemerkt dat uw naam daarop niet staat vermeld. zelfs als het document over u handelt, is het louter gegeven dat N.(...) in uw aanwezigheid veilig en gelukkig is mogelijks een indicatie dat hij moeite heeft om met u te breken, maar is geen enkel bewijs dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië nood heeft aan internationale bescherming.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Mongoolse afkomstig uit de provincie Selenge. U ging wonen in Ulan Bataar en begon daar in 2009 te werken als 'office manager' van "PAM", een Koreaans bedrijf dat zich vooral bezig hield met de ontginning van metalen. In mei 2010 leerde u op uw werk N.(...), de eigenaar van een goudmijn kennen. Hij was op dat ogenblik daar om een contract te ondertekenen. Jullie begonnen een relatie maar na een drietal maanden stelde hij zich agressiever op en begon hij u te mishandelen en te kleineren. U trachtte bij hem weg te gaan maar hij liet dat niet toe omdat een sjamaan hem zou voorspeld hebben dat zijn zaken slecht zouden draaien als u niet bij hem was. Daarom werd u na uw werk telkens door een chauffeur opgehaald en naar zijn villa in in Khank Ul gebracht. Slechts sporadisch mocht u uw nichten, waar u in principe verbleef, bezoeken. De mishandelingen werden erger en daarop besloot u in juli 2010 naar de politie te gaan om een klacht in te dienen. De politie nam nota van uw klacht maar vertelde u dat het hier om een belangrijk man ging en zij daartegen niets konden beginnen. In oktober 2010 ging u voor een tweede keer een klacht indienen en legde u foto's neer van de mishandelingen. In december kreeg u eens de toelating om naar uw nichten te gaan en die kans benutte u om uiteindelijk het land te verlaten. U verliet Mongolië met eigen paspoort en reisde per trein naar Moskou. Vandaaruit reisde u verder naar België, waar u eind 2010 aankwam en pas in juni 2018 internationale bescherming aanvraag. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer : een kopie van uw paspoort, uw identiteitskaart, proces verbaal van de politie naar aanleiding van uw klacht, foto' s van uw verwondingen, verklaring van een sjamaan dat uw vriend u niet kan loslaten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Mongolië diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals omschreven in de definitie over de Subsidiare Bescherming.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat uw vraag om internationale bescherming uiterst laattijdig is. Zo verklaarde u dat u reeds in 2010 in België aankwam en er pas in 2018 internationale bescherming aanvraag. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk een aanvraag doet om internationale bescherming te krijgen bij aankomst in het land waar die mogelijkheid wordt voorzien of een afdoende verklaring te geven waarom hij daartoe niet in staat was of nagelaten heeft dit te doen. U gevraagd waarom u pas in 2018 internationale bescherming aanvraag, antwoordde u dat u geen verstand had van wat asiel inhield (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Daartegenover staat dat u reeds in 2014 gehuwd bent met T.(...) U.(...) die reeds in 2012 een verzoek om internationale

bescherming heeft ingediend, waardoor uw argument dat u niet op de hoogte was wat asiel juist inhield niet kan worden weerhouden. Wanneer u met deze vaststelling werd geconfronteerd, stelde u plots dat uw man u wel op de hoogte heeft gebracht van de mogelijkheid om in België internationale bescherming aan te vragen maar dat u het niet aandurfde om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u blijkbaar jaren in de illegaliteit in België verkoos boven de mogelijkheid om via een aanvraag om internationale bescherming een verblijfstatuut in België te verkrijgen, ondermijnt in ernstige mate uw nood aan internationale bescherming.

Wat betreft uw aangehaalde problemen met N.(...) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Mongolië niet zou kunnen rekenen op een redelijke bescherming tegen de mishandelingen die u vanwege N.(...) moest ondergaan. U kon immers probleemloos klacht neerleggen

bij de politie die daar ook telkens nota van nam en een proces verbaal opstelde. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat de politie geen verdere stappen zou ondernemen om u een redelijke bescherming te geven. Dat u in Mongolië geen redelijke bescherming zou kunnen krijgen wist u echter niet aannemelijk te maken. Aanvankelijk vertelde u dat u dacht dat de politie niet tegen hem zou durven op te treden om dan verder in het persoonlijk onderhoud te stellen dat de politie bij het horen van de naam van de beklaagde vertelde dat zij niets zouden doen en dat u uw problemen zelf diende op te lossen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). In de hypothese dat de lokale politie uw klacht niet ernstig zouden nemen en geen verdere stappen zouden ondernemen, dient te worden opgemerkt dat u ook geen advocaat heeft geraadpleegd die uw klacht eventueel op een hoger niveau zou kunnen aankaarten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt huishoudelijk geweld in Mongolië veelvuldig voorkomt en dat de autoriteiten ondertussen stappen heeft ondernomen om deze vorm van geweld aan te pakken. Een kwart van de gedetineerden zou volgens dezelfde informatie vastzitten voor feiten van huishoudelijk geweld. U verklaarde verder dat uw belager een machtig man en politicus was en dat u daarom geen redelijke bescherming zou kunnen verkrijgen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat N.(...) in 2020 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en voor twee jaar uit zijn openbare functies werd gezet. Hieruit blijkt dat N.(...) zeker niet onaantastbaar is in Mongolië. Verder heeft u zich ook nooit gewend tot vrouwenorganisaties in Mongolië die opkomen tegen huishoudelijk geweld. U verklaarde dat er destijds in Mongolië geen vrouwenorganisaties bestonden die zich met deze problematiek bezig hielden (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat er al sinds 1995 een NGO werd opgericht, namelijk "The National Center against Violence" (NCAV), dat zich als doel heeft gesteld om op te treden tegen huishoudelijk geweld tegen vrouwen en kinderen in Mongolië. Dat u daar als hoogopgeleid slachtoffer van huishoudelijk geweld niet op de hoogte was relateert op zijn minst de ernst van de door u ingeroepen vluchtmotieven. In het licht van bovenstaande vaststellingen zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen. Uw identiteitsdocumenten tonen uw identiteit aan die niet door het Commissariaat-generaal wordt betwist, het proces verbaal toont aan dat u zich tot de politie heeft gewend maar levert geenszins een bewijs dat u een redelijke bescherming wordt ontzegd. De foto's van uw verwondingen tonen aan dat u verwondingen heeft opgelopen maar geven geen uitsluitsel op welke manier en in welke omstandigheden u die opliep. Wat betreft de verklaring van de sjamaan moet worden opgemerkt dat uw naam daarop niet staat vermeld. zelfs als het document over u handelt, is het louter gegeven dat N.(...) in uw aanwezigheid veilig en gelukkig is mogelijks een indicatie dat hij moeite heeft om met u te breken, maar is geen enkel bewijs dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië nood heeft aan internationale bescherming.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers roepen de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het "redelijkheidsbeginsel"; het "zorgvuldigheidsbeginsel" en de "motiveringsplicht".

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal stelde immers terecht in hoofde van verzoekende partijen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Mongolië diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals omschreven in de definitie over de Subsidiaire Bescherming.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat uw vraag om internationale bescherming uiterst laattijdig is. Zo verklaarde u dat u reeds in 2010 in België aankwam en er pas in 2018 internationale bescherming aanvraag. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming kan echter worden verwacht dat hij onmiddellijk een aanvraag doet om internationale bescherming te krijgen bij aankomst in het land waar die mogelijkheid wordt voorzien of een afdoende verklaring te geven waarom hij daartoe niet in staat was of nagelaten heeft dit te doen. U gevraagd waarom u pas in 2018 internationale bescherming aanvraag, antwoordde u dat u geen verstand had van wat asiel inhield (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Daartegenover staat dat u reeds in 2014 gehuwd bent met T.(...) U.(...) die reeds in 2012 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waardoor uw argument dat u niet op de hoogte was wat asiel juist inhield niet kan worden weerhouden. Wanneer u met deze vaststelling werd geconfronteerd, stelde u plots dat uw man u wel op de hoogte heeft gebracht van de mogelijkheid om in België internationale bescherming aan te vragen maar dat u het niet aandurfde om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u blijkbaar jaren in de illegaliteit in België verkoos boven de mogelijkheid om via een aanvraag om internationale bescherming een verblijfstatuut in België te verkrijgen, ondermijnt in ernstige mate uw nood aan internationale bescherming.

Wat betreft uw aangehaalde problemen met N.(...) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Mongolië niet zou kunnen rekenen op een redelijke bescherming tegen de mishandelingen die u vanwege N.(...) moest ondergaan. U kon immers probleemloos klacht neerleggen bij de politie die daar ook telkens nota van nam en een proces verbaal opstelde. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf u aan dat de politie geen verdere stappen zou ondernemen om u een redelijke bescherming te geven. Dat u in Mongolië geen redelijke bescherming zou kunnen krijgen wist u echter niet aannemelijk te maken. Aanvankelijk vertelde u dat u dacht dat de politie niet tegen hem zou durven op te treden om dan verder in het persoonlijk onderhoud te stellen dat de politie bij het horen van de naam van de beklaagde vertelde dat zij niets zouden doen en dat u uw problemen zelf diende op te lossen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). In de hypothese dat de lokale politie uw klacht niet ernstig zouden nemen en geen verdere stappen zouden ondernemen, dient te worden opgemerkt dat u ook geen advocaat heeft geraadpleegd die uw klacht eventueel op een hoger niveau zou kunnen aankaarten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt huishoudelijk geweld in Mongolië veelvuldig voorkomt en dat de autoriteiten ondertussen stappen heeft ondernomen om deze vorm van geweld aan te pakken. Een kwart van de gedetineerden zou volgens dezelfde informatie vastzitten voor feiten van huishoudelijk geweld. U verklaarde verder dat uw belager een machtig man en politicus was en dat u daarom geen redelijke bescherming zou kunnen verkrijgen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit informatie blijkt dat N.(...) in 2020 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en voor twee jaar uit zijn openbare functies werd gezet. Hieruit blijkt dat N.(...) zeker niet onaantastbaar is in Mongolië. Verder heeft u zich ook nooit

gewend tot vrouwenorganisaties in Mongolië die opkomen tegen huishoudelijk geweld. U verklaarde dat er destijds in Mongolië geen vrouwenorganisaties bestonden die zich met deze problematiek bezig hielden (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat er al sinds 1995 een NGO werd opgericht, namelijk "The National Center against Violence" (NCAV), dat zich als doel heeft gesteld om op te treden tegen huishoudelijk geweld tegen vrouwen en kinderen in Mongolië. Dat u daar als hoogopgeleid slachtoffer van huishoudelijk geweld niet op de hoogte was relateert op zijn minst de ernst van de door u ingeroepen vluchtmotieven. In het licht van bovenstaande vaststellingen zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen. Uw identiteitsdocumenten tonen uw identiteit aan die niet door het Commissariaat-generaal wordt betwist, het proces verbaal toont aan dat u zich tot de politie heeft gewend maar levert geenszins een bewijs dat u een redelijke bescherming wordt ontzegd. De foto's van uw verwondingen tonen aan dat u verwondingen heeft opgelopen maar geven geen uitsluitsel op welke manier en in welke omstandigheden u die opliep. Wat betreft de verklaring van de sjamaan moet worden opgemerkt dat uw naam daarop niet staat vermeld. zelfs als het document over u handelt, is het louter gegeven dat N.(...) in uw aanwezigheid veilig en gelukkig is mogelijks een indicatie dat hij moeite heeft om met u te breken, maar is geen enkel bewijs dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië nood heeft aan internationale bescherming.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet."

Voor verzoeker werd bijkomend nog als volgt geoordeeld:

"Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Mongolië diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Mongolië alsnog dergelijk bedoelde vrees meen te moeten koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie over de Subsidiäre Bescherming zou lopen.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u doorheen de volledige asielprocedure steeds heeft geprobeerd om intensief de Belgische autoriteiten te misleiden. In uw eerste verzoek liet u optekenen dat u omwille uw seksuele oriëntatie genoodzaakt werd om Mongolië te verlaten. Om daar in uw tweede verzoek op terug te komen en stelde dat u een cis-man bent doch u zou geboren zijn in Binnen Mongolië in de Volksrepubliek China uit een Mongoolse vader en een Chinese moeder. Bij uw derde verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u wel geboren bent in Mongolië en dat uw beide ouders ook Mongolen zijn. Ook gaf u toe dat u bij uw twee vorige verzoeken een valse naam heeft opgegeven.

Gezien het frauduleus karakter van uw opeenvolgende verklaringen doorheen gans de asielprocedure wordt de algemene geloofwaardigheid van om het even wat u in uw derde verzoek beweert, ernstig ondermijnd.

U stelde tevens dat u nog steeds problemen zou kennen met E.(...) ten gevolge van de betogingen die u in zijn opdracht in 2008 uit de hand liet lopen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit dezelfde asielmotieven zijn die u reeds bij uw tweede verzoek aanhaalde en die zowel door het Commissariaat-generaal als door de RvV ongeloofwaardig werden bestempeld. U legt in uw derde verzoek geen verklaringen af of documenten neer die deze ongeloofwaardigheid in positieve zin kan ombuigen.

Tot slot verklaarde u dat u bij een terugkeer naar Mongolië ook moeilijkheden zou ondervinden omwille van de problemen van uw echtgenote. In dit verband dient te worden opgemerkt dat in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote, B.(...) D.(...), het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing heeft genomen van het vluchtelingen en het Subsidiär beschermingsstatuut. De beslissing van uw echtgenote volgt hieronder (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekers stellen dat verzoekster Mongolië heeft verlaten in 2009 nadat zij meermaals klacht had neergelegd tegen haar ex-partner en de politie haar toen meedeelde dat zij geen acties konden ondernemen gelet op de functie van deze persoon. Volgens verzoekers doet het feit dat deze persoon nu in de gevangenis verblijft hieraan geen afbreuk.

Verzoekers gaan er evenwel aan voorbij dat verzoekster uiterst laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. *In casu* werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vastgesteld dat verzoekster reeds in 2010 in België aankwam en er pas in 2018 internationale bescherming aanvraag. De ernst van haar beweerde vluchtelingenrechtelijke vrees wordt reeds fundamenteel ondermijnd gelet op de enkele vaststelling dat verzoekster dermate lang heeft nagelaten een verzoek om internationale bescherming aan te vragen en dit terwijl zij wist dat haar verblijf in België illegaal was. Het feit dat verzoekster pas acht jaar na haar aankomst in België, een verzoek om internationale bescherming indiende, wijst erop dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door haar beweerde vluchtelingenrechtelijke vrees. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet om redenen van overmacht laattijdig werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoekster betrof, die zij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

Door louter te stellen dat verzoekster Mongolië heeft verlaten in 2009 nadat zij meermaals klacht had neergelegd tegen haar ex-partner en de politie haar toen meedeelde dat zij geen acties konden ondernemen gelet op de functie van deze persoon, beperken verzoekers zich tot het herhalen van verzoeksters verklaringen, doch doen hiermee geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing die omstandig en duidelijk werden uiteengezet, noch werpen zij hier een ander licht op.

Voor zover verzoekster opnieuw met haar verklaringen wil laten uitschijnen dat er gelet op de functie van haar ex-partner niets tegen te beginnen viel, gaat zij voorbij aan de vaststelling dat uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat deze persoon in 2020 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en voor twee jaar uit zijn openbare functies werd gezet, waaruit wel degelijk blijkt dat haar ex-partner zeker niet onaantastbaar is in Mongolië.

De stelling dat haar ex-partner een machtig man is en connecties heeft binnen en buiten de gevangensismuren, is louter een bewering van verzoekster die niet wordt aangetoond, noch onderbouwd.

Waar verzoekers aanvoeren dat het moeilijk is als gewone burger actie te ondernemen tegen een machtig persoon omdat deze connecties heeft op alle niveaus, en dus ook bij de overheid, waardoor het voor verzoekster moeilijk was en blijft hiertegen iets te ondernemen, gaat zij eraan voorbij dat werd vastgesteld dat zij probleemloos klacht kon neerleggen bij de politie die daar ook telkens nota van nam en een proces-verbaal opstelde, dat zij geen advocaat heeft geraadpleegd die haar klacht eventueel op een hoger niveau zou kunnen aankaarten, dat volgens informatie aanwezig in het dossier de autoriteiten ondertussen stappen heeft ondernomen om deze vorm van geweld aan te pakken en een kwart van de gedetineerden zou vastzitten voor feiten van huishoudelijk geweld, dat uit informatie blijkt dat haar ex-partner in 2020 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en voor twee jaar uit zijn openbare functies werd gezet, dat zij zich ook nooit gewend heeft tot vrouwenorganisaties in Mongolië die opkomen tegen huishoudelijk geweld en zelfs verklaarde dat er destijds in Mongolië geen vrouwenorganisaties bestonden die zich met deze problematiek bezig hielden terwijl uit informatie in het administratief dossier blijkt dat er al sinds 1995 een NGO werd opgericht, namelijk "The National Center against Violence" (NCAV), dat zich als doel heeft gesteld om op te treden tegen huishoudelijk geweld tegen vrouwen en kinderen in Mongolië. Het geheel der vaststellingen maken dan ook dat verzoekster niet aannemelijk kon maken dat zij in Mongolië niet zou kunnen rekenen op een redelijke bescherming tegen de mishandelingen die zij moest ondergaan. Verzoekster brengt ook geen concrete of objectieve elementen bij waaruit blijkt dat zij bij terugkeer niet op bescherming zou kunnen rekenen.

Ook het gegeven dat verzoekster als hoogopgeleid slachtoffer van huishoudelijk geweld niet op de hoogte was van de in 1995 opgerichte NGO met als doel op te treden tegen huishoudelijk geweld tegen vrouwen en kinderen in Mongolië, samen met haar laattijdig verzoek om internationale bescherming ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoeksters ingeroepen problemen.

Het algemene argument dat het slechts recentelijk acties zijn ondernomen om partnergeweld aan te pakken en dat het voor slachtoffers van intrafamiliaal geweld nog steeds zeer moeilijk is om klacht neer te leggen en bescherming of resultaat te bekomen, plaatst voormelde persoonlijke en concrete vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekster niet aannemelijk kon maken dat zij in Mongolië niet zou kunnen rekenen op een redelijke bescherming tegen de mishandelingen die zij moest ondergaan, niet in een ander daglicht.

Waar er wat verzoeker zelf betreft wordt verwezen naar zijn verblijf in België sinds 2010 en de verzoeken om internationale bescherming die hij indiende, gaan verzoekers voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen die specifiek voor verzoeker werden gedaan.

Zo werd vastgesteld dat verzoeker doorheen de volledige asielpcedure steeds heeft geprobeerd om intensief de Belgische autoriteiten te misleiden. In zijn eerste verzoek liet verzoeker optekenen dat hij omwille van zijn seksuele oriëntatie genoodzaakt werd om Mongolië te verlaten om daar in zijn tweede verzoek op terug te komen en te stellen dat hij een cis-man is doch zou geboren zijn in Binnen Mongolië in de Volksrepubliek China uit een Mongoolse vader en een Chinese moeder. Bij zijn derde verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker dan weer dat hij wel geboren is in Mongolië en dat zijn beide ouders ook Mongolen zijn. Ook gaf verzoeker toe dat hij bij zijn twee vorige verzoeken een valse naam heeft opgegeven.

Gezien het frauduleus karakter van verzoekers opeenvolgende verklaringen doorheen gans de asielpcedure wordt de algemene geloofwaardigheid van om het even wat verzoeker in zijn derde verzoek beweert, ernstig ondermijnd.

Verzoeker stelde tevens dat hij nog steeds problemen zou kennen met E. ten gevolge van de betogingen die hij in zijn opdracht in 2008 uit de hand liet lopen, maar dit zijn dan weer dezelfde asielmotieven die verzoeker reeds bij zijn tweede verzoek aanhaalde en die zowel door het Commissariaat-generaal als door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in arrest nr. 204 024 van 18 mei 2018 ongeloofwaardig werden geacht. Verzoeker legt in zijn derde verzoek geen verklaringen af of documenten neer die deze ongeloofwaardigheid in positieve zin kan ombuigen. In onderhavig verzoekschrift brengen verzoekers ook geen elementen bij die hierop een ander licht kunnen werpen.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn, zoals door verzoekers wordt aangevoerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekers tonen niet aan dat er in Mongolië sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.5. Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF